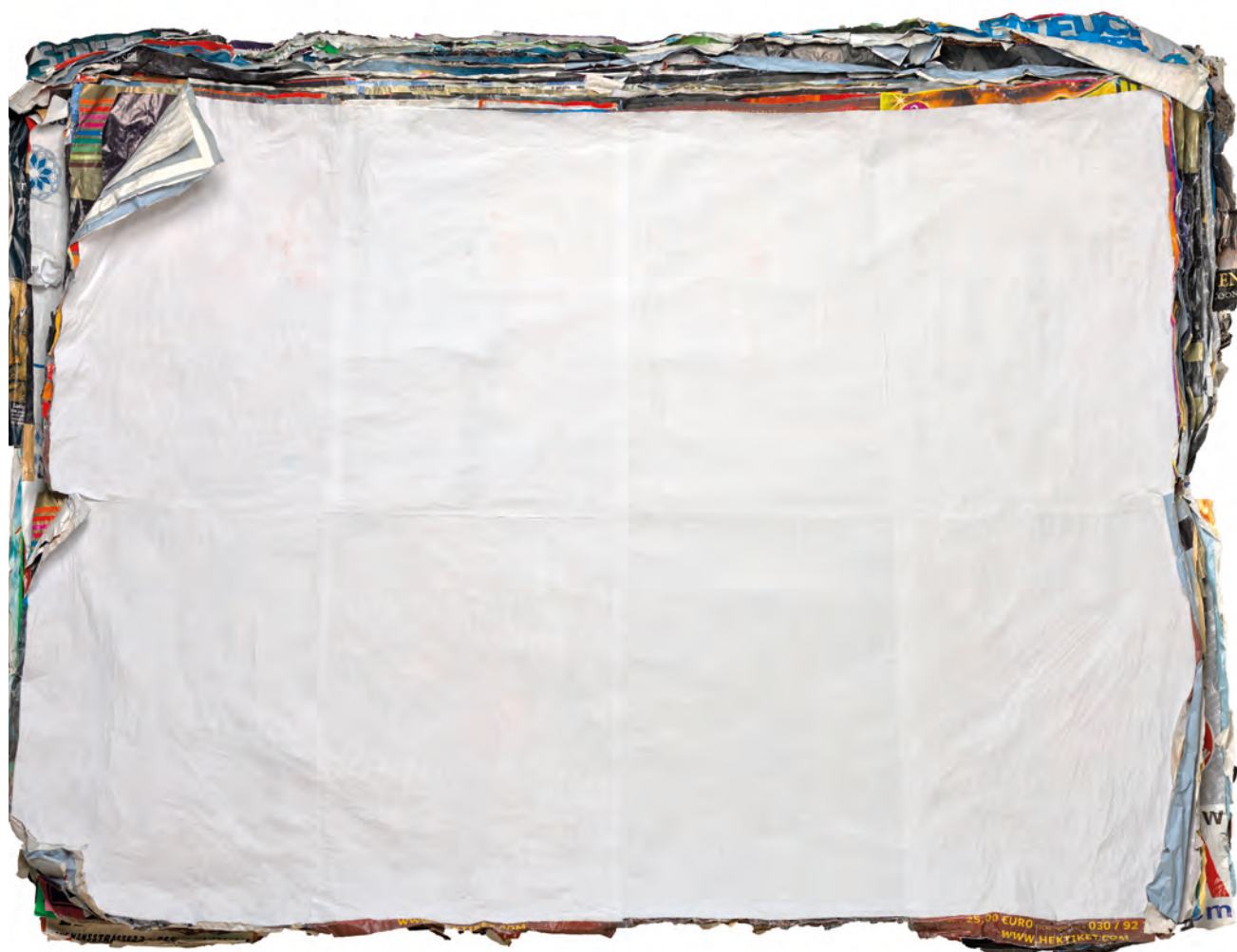

Kortfattat om Moderna Museet och några av våra konstverk

Lättläst

Klara Lidén, *Utan titel*

© Klara Lidén. Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

MODERNA MUSEET

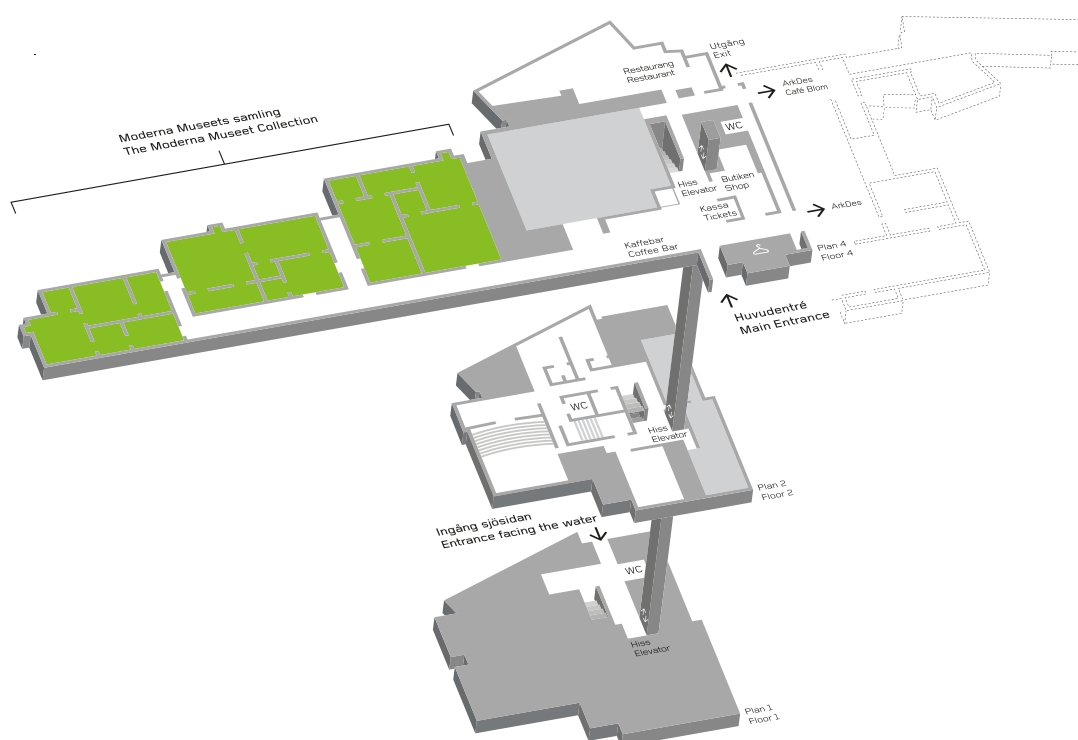
Välkommen till Moderna Museet!

Moderna Museet visar konst från år 1900 till idag. Här kan du se målningar, skulpturer, fotografier och videokonst av svenska och utländska konstnärer. Moderna Museet visar tillfälliga utställningar, som du kan se en kort tid. De finns i rum på plan 4 och plan 2. Titta på kartan i häftet. Där har rummen för tillfälliga utställningar ljusgrå färg.

Moderna Museet samlar konstverk och har en stor samling av konst från 1900-talet till idag. I rummen med grön färg på kartan visas konstverk i samlingen. Det finns inte plats att visa all konst Moderna Museet äger.

Vi visar ett urval som ändras ibland.

Utanför museet finns flera konstverk. Du kan läsa om dem längre fram i det här häftet.

Om Moderna Museet

Staten äger Moderna Museet
och därför äger också du konsten här.
Därför har vi också fri entré till vår samling.

Museet har omkring 8 tusen målningar, skulpturer
och konstverk som kallas installationer.
Museet har också omkring 30 tusen teckningar,
akvareller som är målade med vattenfärg,
och tryck på papper, som kallas grafik.
Dessutom 100 tusen fotografier,
filmer och videokonstverk.

Moderna Museet öppnade 1958
och blev en viktig plats för ny konst i Sverige.
För omkring tjugo år sedan byggdes
ett nytt och större museum
på samma plats.
Den spanske arkitekten Rafael Moneo ritade
den nya byggnaden.
Det är denna byggnad som är Moderna Museet idag.

Bilden är från utställningen *Hon – en katedral*
av konstnärerna Niki de Saint Phalle, Jean Tinguely
och Per Olof Ultvedt på Moderna Museet 1966.

Hon – en katedral © Niki de Saint Phalle, Jean Tinguely och Per Olof Ultvedt/Bildupphovsrätt 2020
Foto: Hans Hammarstiöld/Moderna Museet

Om några konstverk på Moderna Museet

Här i häftet berättar vi om några konstverk i Moderna Museets samling.

Under 1900-talet arbetade konstnärer med olika ämnen och på många olika sätt. Det kan du se när du går runt i museet.

Vi berättar om några konstverk från olika tider och börjar i korridoren.

Vi går vidare in i museets olika rum.

Ofta har rummen ett tema som en kan läsa om i en väggtext.

Du kan välja att gå runt som du vill i museet.

Om du vill kan du ladda ned vår app och lyssna på berättelser om vissa av våra konstverk.

Du kan också följa med på en visning av samlingen eller en tillfällig utställning eller boka en egen visning.

Våra museivårdar berättar gärna om konstverken och kan svara på dina frågor.

Foto: Åsa Lundén/Moderna Museet

Gerhard Richter

Bach 1-4

1992

Gerhard Richter föddes i Tyskland 1932.
Som ung bodde han i Öst-Tyskland
där staten bestämde hur en fick måla.

Gerhard Richter blev känd
i mitten av 60-talet för sina målningar
där han målade av fotografier i tidningar
och familjebilder i fotoalbum.

Han har målat landskap och porträtt
men också målningar med bara färg och form.
Som de här stora målningarna,
tre × tre meter var, *Bach 1-4*.
Konstnären har lagt på färger i olika lager
och skrapat så att det blir spår i färgen.

Namnet Bach kan få oss att tänka på
den tyske kompositören Johann Sebastian Bach
och på musik.

Bach 1-4 © Gerhard Richter
Foto: Albin Dahlström/ Moderna Museet

Fontän © The Estate of Marcel Duchamp
/Bildupphovsrätt 2020
Foto: Albin Dahlström/ Moderna Museet

Marcel Duchamp

Fontän

1917

Marcel Duchamp levde i Frankrike och USA från 1887 till 1968.

Moderna Museet har många konstverk av Duchamp.

Duchamp var den förste konstnär som visade vanliga saker som konst på en konstutställning.

Han visade till exempel en flaskstoppare, som användes

för att torka diskade flaskor på.

Han gjorde konstverk av vanliga saker som han satte ihop som ett cykelhjul och en pall.

Han visade också en pissoar, som finns på herrtoaletter och döpte den till *Fontän*.

Han kallade sina konstverk för ready-mades som betyder redan gjorda.

Duchamp var intresserad av frågan om vad konst är.

Hans svar var att det kan vara allting som en konstnär väljer att visa som konst.

Utan titel © Klara Lidén
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Klara Lidén
Utan titel
Från serien *Poster Painting*
2011

Klara Lidén var tidigare gatukonstnär. Det betyder att hon ofta arbetade utomhus, till exempel målade på väggar, torg eller plank.

Hon är född 1979.

Det här konstverket har inget namn, men brukar kallas *Poster Painting*. På svenska betyder det affischtavla.

Klara Lidén har rivit av reklamaffischer som hon hittat på en vägg och limmat dem på varandra.

Ett vitt papper är påklistrat längst fram.

Genom att spara gamla affischer vill hon berätta en historia om väggen hon hittade dem på.

Klara Lidén låter oss inte se affischerna. Hon har limmat ett vitt ark i vägen.

Kanske vill hon att vi ska fundera på någonting helt annat, som varför det fanns så mycket reklam på väggen från allra första början.

Constantin Brancusi

Den nyfödde II

Cirka 1919–1921

Constantin Brancusi föddes i Rumänien 1876.

När han var 28 år gammal

reste han till Paris år 1904.

Där stannade han resten av livet.

Brancusi arbetade med tre olika motiv;

tuppen, fisken och barnhuvudet.

Han prövade att förenkla

för att se hur mycket av tuppen, fisken och barnhuvudet,

som han kunde ta bort

utan att motivet försvann.

När slutar ett huvud att vara ett huvud

och blir istället ett runt klot?

Många av Brancusis skulpturer

balanserar på denna gräns.

Moderna museets barnhuvud gjordes omkring år 1920.

Då hade Brancusi gjort barnhuvuden i 14 år.

Materialet är marmor,

som han högg och polerade själv.

Det som visar att det är ett huvud

är en pannrynka och en stor, öppen, rund mun.

Det nyfödda barnets första skrik?

Den nyfödde © Constantin Brancusi/Bildupphovsrätt 2020
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Kortfattat om videoverk i museets samling

På Moderna Museet kan du se film- och videokonst både i samlingen och i tillfälliga utställningar.

Många konstnärer har arbetat med film under 1900-talet och gör det nu också.

De använder olika typer av filmteknik, med rörlig bild, för att göra konst.

Moderna Museet har många filmer och videokonstverk i sin samling.

Katarina Pirak Sikku

Gállok–Kallak

2013

Katarina Pirak Sikku är föddes 1965 i Jokkmokk i norra Sverige.

Som konstnär arbetar hon ofta utifrån sin egen identitet som tillhörande ett urfolk.

2013 var det protester utanför Jokkmokk vid platsen Kallak, som på samernas språk heter Gállok.

Gruvbolag ville ta upp järnmalm ur marken. Andra protesterade. De ville bevara naturen som den var.

När gruvbolaget skulle pröva att spränga blev det protester på platsen. Katarina Pirak Sikku såg händelsen. Hon la ut stora vita markdukar på vägen fram till demonstrationen.

När poliser, demonstranter, åklagare och gruvbolag gick och körde över dukarna sparades deras spår på duken.

Duken bär på så sätt minnet av naturen på undersidan och händelserna på ovansidan.

Gállok–Kallak © Katarina Pirak Sikku/Bildupphovsrätt 2020
Foto: Albin Dahlström/ Moderna Museet

Emily Jacir
Sonia, Ziad, Mahmoud, Reem, Amal
Ur serien *Därifrån vi kommer*
2002–2003

Emily Jacir föddes i Betlehem 1972.
Hon är palestiniern.
Jacir är uppvuxen i Saudiarabien, Frankrike, Italien och USA.
Idag bor hon i New York, Italien och Ramallah.

Emily Jacir har bott på många ställen.
För henne är det viktigt var man kommer ifrån, från början.
Hennes konst handlar om hembygd.

Konstverket består av flera inramade texter och fotografier.

Emily Jacir har amerikanskt pass.
Hon frågade mer än 30 palestinier,
som bor på olika ställen runt om i världen:
”Vad kan jag göra för dig i Palestina,
dit jag kan resa,
men inte du?”

Hon samlade in svaren
och genomförde handlingarna, som del av konstverket,
och visade sedan i New York.

Fotografierna fungerar som ett bevis på
att personernas önskemål har uppfyllts.

Sonia, Ziad, Mahmoud, Reem, Amal. Ur serien Därifrån vi kommer © Emily Jacir
Reprofoto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Efter jakten © Rosemarie Trockel/Bildupphovsrätt 2020
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Rosemarie Trockel

Efter jakten

2013

Rosemarie Trockel är en tysk konstnär.

Hon föddes 1952.

På 1980-talet slog hon igenom i New York med sina ”stickmålningar”.

Bland konstnärer är det fint att hitta på något helt nytt, något som ingen har gjort tidigare. Genom historien har en tyckt att män är bättre på detta. Det är fel.

Rosemarie Trockels stickade bilder gjordes först med en stickmaskin och mönstren med hjälp av en dator.

Moderna Museets nya stickbild är stickad för hand. Det är en stor stickad målning.

Bredvid den stora stickade målningen hänger en mindre skiss med en bit av en ram, som ett prov.

Konstverket är grönt, som skogen och heter *Efter jakten*.

Rosemarie Trockel använder gärna material från vardagen, till exempel spisen och ugnsplåtar. Köket är för henne en arbetsplats, en ateljé.

Utan titel, © Cady Noland/Bildupphovsrätt 2020
Foto: Prallan Allsten/ Moderna Museet

Cady Noland

Utan titel

1996

Konstnären Cady Noland föddes 1956 i USA:s huvudstad Washington. Hennes konstverk handlar ofta om rädsla. Både den egna rädslan och den som finns i vår kultur.

Vi ser en enkel kartongskiva, spraymålad i silver, med några runda utskurna hål. Den står på golvet, lutad mot väggen, som om den ställts där tillfälligt.

Den kan också se ut som modern konst, en enkel yta med cirklar på.

Konstverket har inget namn. Vi får inga ledtrådar. Men hålens storlek och placering kan få oss att tänka på ett redskap för tortyr.

I en stupstock kan en människa sättas fast. Huvud, händer och fötter träs genom hålen. Sedan kan personen bli misshandlad när andra ser på. Stupstockar har även använts i Sverige.

Konstverket kanske vill fråga oss: Är det underhållande att titta på när någon annan straffas?

Idag sker liknande saker på TV och i filmer. Då kallas det för underhållning. Cady Noland undersöker ”den amerikanska drömmen”. Hon ser den ofta förvandlad till mardröm.

Hem © Mona Hatoum
Foto: Moderna Museet

Mona Hatoum

Hem

1999

Mona Hatoum föddes 1952 i Libanons huvudstad Beirut. Hon flyttade som vuxen till London. Där gick hon konstskola och började arbeta med konst.

Detta verk, *Hem*, är en installation.

Hem är både vackert och kusligt.

Blanka köksredskap ser fina ut när de ligger bredvid varandra.

Då och då lysas de upp inifrån av lampor.

På väggarna bildas vackra skuggmönster.

En elektrisk ledning går genom redskapen.

Elektriciteten surrar ljudligt och får lamporna att lysa, men den gör också redskapen strömförande.

Uppspända linor av stål håller oss på avstånd.

Mona Hatoums konst handlar ofta om kroppen och om hur något kan kännas.

Den arabiska kulturen har många regler kring kroppen.

Medan den brittiska kulturen i sig själv kan ses som reserverad inför det kroppsliga.

Mona har erfarenhet av båda dessa miljöer.

När hon växte upp i Libanon var matlagning en förberedelse för att gifta sig.

Det gillade inte Mona Hatoum.

Är Hatoums installation en farlig plats?

Ett kök brukar vara en trygg plats,

men vi kan ändå uppleva något otrevligt.

Kvinnor kan känna sig instängda

och tvingade till slitsam matlagning.

I sin konst vill Mona Hatoum föra in något som stör.

Galina Moskaleva

Barn som genomgått en sköldkörteloperation

Ur serien Echo of Silence

1999

1986 hände en allvarlig olycka
i kärnkraftverket i Tjernobyl,
som ligger i landet Ukraina.
På den tiden tillhörde området
Sovjetunionen.

Giftig radioaktiv strålning
läckte ut från kärnkraftverket.
Efter katastrofen
blev många av de som bodde i närheten sjuka.
Många fick cancer.

I Galina Moskalevas fotografier ser vi
barn från områden runt Tjernobyl.
Hon fotograferade dem 10 år efter olyckan.
Barnen har fått sköldkörtelcancer.
Det är egentligen ovanligt hos barn.
De har också genomgått en operation.
Vi kan se ärr på deras halsar.

I varje porträtt visar konstnären
just det barnets personlighet,
hopp och längtan.
Konstverket visar både glädje och sorg.

Barn som har genomgått en sköldkörteloperation © Galina Moskaleva
Reprofoto: Albin Dahlström/ Moderna Museet

Marilyn i svart och vitt © 2020 Andy Warhol Foundation
for the Visual Arts/ ARS, New York/Bildupphovsrätt
Foto: Albin Dahlström/Moderna Museet

Andy Warhol
Marilyn Monroe i svart och vitt
(Tjugofem Marilyn)
1962

Andy Warhol levde mellan 1928 och 1987
i USA.

Han ritade modekläder, gjorde reklam
och var konstnär.

Han tog bilder från reklam, tidningar, tv och filmer
och använde sig av reklamens sätt att göra bilder.

Andy Warhol använde samma bild flera gånger,
för att visa hur en bild
bara är en bild bland andra bilder.

Så har han gjort här
med en bild
av den berömda skådespelerskan Marilyn Monroe.
Bilden upprepas 25 gånger –
tjugofem Marilyn i svartvitt.

Marilyn Monroe dog av en överdos 1962.
Andy Warhol gjorde detta konstverk samma år.
Bilden som Andy Warhol använde
togs av en fotograf som reklam
för en film med Marilyn Monroe.

I konstverket blandar Andy Warhol
sitt starka intresse
för kända personer och skönhet
och död och katastrof.

Stillbild ur Martha Rosler, *Kökets semiotik* © Martha Rosler
/Courtesy Electronic Arts Intermix (EAI), New York

Martha Rosler *Kökets semiotik* 1975

Martha Rosler föddes i New York 1943
och bor där idag.

Hon har använt många olika tekniker i sin konst,
och var tidig med att skapa konst genom videofilm.

Här ser vi hennes film *Kökets semiotik*.
Namnet på konstverket betyder ungefär
”Kökets ABC”.

Den är enkelt gjord,
men den som tittar blir påverkad av Marthas Roslers kraft.
Hon visar upp saker som används i ett kök,
och hon tar dem i bokstavsordning:
A som i Apron (förkläde på svenska)
B som i Bowl (skål),
C som i Chopper (köttyxa) och så vidare.

Hennes ansikte visar först inte vad hon känner,
men de arga rörelserna visar mer.
Hon hugger kraftigt med köttyxan
och skär vilt med kniven.
Det hon först varsamt mäter upp, slänger hon sedan bort.
Mot slutet av filmen ser hon trotsig ut,
hon verkar arg.

När Martha Rosler gick i skolan,
var det i en gammaldags, sträng judisk skola.
Där fick inte flickor göra, det som pojkar fick göra.
Hon protesterade.

Hennes konst handlar ofta om de olika villkor
som män och kvinnor har,
och om krig, rasism och fattigdom.

Samuel Fosso
Självporträtt
Ur serien *70-tal*
1970-tal

Samuel Fosso är född i Kamerun 1962.

För att han skulle slippa svält och krig skickade hans familj honom till Bangui i Centralafrikanska republiken när han var liten.

När han var 13 år började han arbeta åt en porträttfotograf.
Några år senare öppnade han sin egen fotostudio.

Redan när han var 16 år började han ta bilder av sig själv.

Kunderna ville ha sina fotografier nästa dag, så bilderna av sig själv tog han för att göra slut på filmrullen och för att skicka till sin mamma.

Han vill ta reda på vem han är och vem han kan vara och vem han vill vara.

Han skapar ett rum där han prövar olika roller,

Samuel Fosso har kallats mannen med tusen ansikten.

Självporträtt © Samuel Fosso

Cindy Sherman
Untitled film stills #22/
Stillbild utan titel #22
1978

Cindy Sherman är född i USA
år 1954 och bor i New York.

Hon började måla på universitet,
men fortsatte sedan med att fotografera.

På slutet av 1970-talet
började hon göra svartvita fotografier som liknar stillbilder
ur filmer.

Fotografierna togs av henne själv och andra,
i lägenheten, ute på stan och på resor.

Cindy Sherman använder alltid sig själv som modell
i sina fotografier.

Ändå är det inte självporträtt.

Hon klär sig till någon annan,
tar en roll

och skapar en miljö som passar den personen.

Hon bygger också in en handling
i bilden, som får oss att fundera på vad som hänt
och vad som kommer att hända.

Fotografierna innehåller både något välbekant
och något okänt, ofta lite obehagligt.

Untitled film stills © Cindy Sherman

Stansa, kika & känna © The Estate of Lee Lozano
Foto: Albin Dahlström/ Moderna Museet

Lee Lozano

Stansa, kika och känna

1967–1970

Lee Lozano föddes i USA
och levde mellan åren 1930 och 1999.
Hon bodde en tid i New York.
Där tecknade och målade hon mycket
under 10 år.

Den här målningen,
som hon kallade *Stansa, kika och känna*,
arbetade hon med från 1967 till år 1970.

Först målade hon mycket noga med en bred pensel.
Tittar du nära
kan du se spåren från penseln.
Hon tänkte länge
och gjorde många skisser på papper.
Senare gjorde hon runda hål som hon stansade ut i målningen.
Om du kikar ser du väggen genom hålen.
Du ser också träramen
på baksidan av målningen.

Lee Lozano tyckte att idéer är den starkaste kraften i världen.
och gjorde också konst som handlade om idéer.
Hon skrev alltid ned på papper vilken konst hon skulle göra.

1971 gav hon sig själv ett sista uppdrag:
att sluta vara konstnär!
Hon skrev att det var det svåraste konstverk
hon någonsin gjort.

Lee Lozano slutade att göra konst
och var länge bortglömd som konstnär.

Utän titel © The Estate of Eva Hesse.
Foto: Albin Dahlström/ Moderna Museet

Eva Hesse
Utän titel
1965

Eva Hesse föddes i Tyskland 1936.

Hennes judiska familj flydde undan nazisterna i Tyskland under andra världskriget till USA.

På 1960-talet återvände hon till Tyskland.

Hon arbetade med skulptur, men inte med brons eller marmor. Hon använde istället vardagliga föremål och material hon hittade i gamla fabriker, eller bortslängda på gatan.

Det här är en skulptur gjord av plast och trä med ett snöre lindat omkring. Konstnären har målat snöret noga. Skuggan av skulpturen på väggen blir som en teckning som ändras när skulpturen sakta rör sig. Konstverket har inget namn.

Formen är mycket enkel och brukar kallas minimalism.

Eva Hesse dog 1970.

Spökmodell till badrumsskåp © 2020 Claes Oldenburg
Foto: Moderna Museet

Claes Oldenburg *Spökmodell till badrumsskåp* 1966

Claes Oldenburg föddes i Stockholm 1929.
Han flyttade som liten
med sina föräldrar till USA,
där han bor och arbetar.

Claes Oldenburg började göra sina första
”mjuka skulpturer” på tidigt 1960-tal.

Han gjorde bland annat
en gigantisk, mjuk hamburgare
och en drygt tre meter lång glasstrut,
som ställdes ut på ett galleri i New York.

Han samarbetade han med sin fru, som också var konstnär,
och skapade badkar, toaletter, uppförstorade strömbrytare
och elvispar i form av mjuka skulpturer.
Hårda föremål blev till mjuka.

Ofta tillverkades de i flera versioner,
exempelvis som vitmålade ”spökversioner” i kanvas.
Spökversionerna skapades i början som skisser
men har senare
kommit att betraktas som egna konstverk.

Spökmodell till badrumsskåp köptes till Moderna Museet
i samband när Claes Oldenburgs
utställning på museet 1966.

Min guvernant © Meret Oppenheim/Bildupphovsrätt 2020
Foto: Albin Dahlström/Moderna Museet

Meret Oppenheim
Min guvernant
1936

Meret Oppenheim var en konstnär från Schweiz som levde från 1913 till 1985.

Hon bodde en period i Paris där hon träffade konstnärer som med sin konst ville få oss att tänka på hemligheter i livet.

De satte ofta ihop saker, som inte hörde ihop. Oppenheim blev mycket berömd för några sådana konstverk, till exempel en tekopp som är klädd i päls.

De här högklackade damskorna är också berömda. De är hopbundna och liknar en grillad kyckling på ett silverfat.

Konstverket heter *Min guvernant*. Guvernante betyder barnflicka.

Skorna kan ge oss tankar om hur kvinnors liv var i samhället i början av 1900-talet. Se hur hårt skorna är snörda!

Myten om ljuset © Toyen/Bildupphovs rätt 2020
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Toyen

Myten om ljuset

1946

Namnet Toyen är konstnärens artistnamn.
Hennes namn var Marie Cerminová
och hon föddes i Tjeckoslovakien 1902 och dog 1980.

Toyen är en förkortning av franskans ord
för medborgare som är citoyen.

Under delar av 1920-talet var hon bosatt i Frankrike.
På 1930-talet ställde hon ut med surrealistiska konstnärer.
Surrealisterna var intresserade av
människans undermedvetna och våra drömmar.

Toyen återvände till Tjeckoslovakien och
var med och bildade en tjeckisk surrealistgrupp.

När tyskarna ockuperar hennes hemland så
tilläts hon inte längre ställa ut sina målningar.
I hemlighet publicerade hon collage och teckningar där
hon visade sin avsky mot kriget och censuren.

Målningen *Myten om ljuset* kan ses som ett minne
av krigstiden då hon gömde en judisk vän i sitt hem
då han var eftersökt av nazisterna.
I målningen ser vi en skugga i profil
som varsamt håller fram en planta
med gröna blad och långa rötter.

Ett par vita damhandskar formar händerna till
något som ser oskyldigt och lekfullt ut,
men vars skuggbild på väggen
ser ut som ett aggressivt skällande hundhuvud.

Hotet finns ständigt närvarande,
här i form av en spårhund
som närsomhelst kan avslöja någons bräckliga tillvaro.

Robert Rauschenberg

Monogram

1955–1959

Robert Rauschenberg är från USA och föddes 1925.

Det här konstverket heter *Monogram* men brukar kallas "Geten".

Det är ett av museets mest kända konstverk.

Konstnären arbetade flera år för att få det att se ut som han ville.

Han köpte geten i en antikaffär.

Nosen var lite skadad så han målade färg på den.

Han satte ett bildäck runt magen.

Plattan som geten står på har hjul

och är en målning och ett collage.

Här finns en tennisboll,

fotografier, urklipp från tidningar,

bokstäver, skyltar och fotavtryck.

Konstverket berättar om konstnärens liv och om händelser i världen just då.

Monogram © Robert Rauschenberg/Untitled Press, Inc/Bildupphovsrätt 2020
Foto: Albin Dahlström/Moderna Museet

Återförening i motståndsrörelsen, en gaullist och en kommunist förenas, Marseille 12 augusti 1944
© Julia Pirotte

Julia Pirotte
Återförening i motståndsrörelsen,
en gaullist och en kommunist förenas,
Marseille 12 augusti 1944.
1944

Julia Pirotte föddes i en liten judisk stad i Polen 1907.

Hon växte upp i ett land och en tid fylld av oro. Under 1930-talet sökte hon sig till Belgien för att läsa till journalist. Där började hon också studera fotografi.

Under 1930-talet började fotografer att ta nya slags bilder. De ville visa orättvisor och få människor att förstå vad som hände i världen. Julia Pirotte var en av dem.

När Tyskland angrep Belgien flydde hon till Marseille i Frankrike. Hon fotograferade motståndsrörelsen. Där skapade hon sig ett namn som fotograf.

Fotografierna Julia Pirotte tog under upproret 1944 användes mycket i tidningar och har blivit en viktig dokumentation av befrielsekampen i Frankrike under andra världskriget.

Stående kvinna © Succession Picasso
/Bildupphovsrätt 2020. Foto: Moderna Museet

Pablo Picasso
Stående kvinna
1948

Pablo Picasso är mest känd för sina målningar, men här ser vi en skulptur i brons.

På museet visas flera bronskulpturer av honom tillsammans.

Picasso har inspirerats av en typ av skulptur som kallas terrakottafigur.

De gjordes i lera under antiken, för cirka 2000 år sedan, runt Medelhavet och var ofta rätt små.

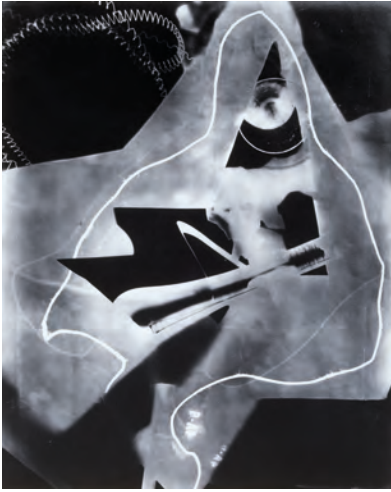
Men istället för lera har Picasso använt brons, som han gjutit skulpturen av.

Det var efter andra världskriget 1945 som Picasso började arbeta med skulpturer.

Pablo Picasso föddes i Malaga i Spanien 1881. Malaga är en gammal stad och en av Medelhavets viktigaste hamnstäder. Där finns många gamla kulturer som Picasso tog intryck av, till exempel romarna, fenicierna och morerna.

Picasso inspirerades ofta av äldre kulturer. Han tyckte att det fanns många bra idéer som hade glömts bort i konstvärlden.

Picasso dog i Frankrike 1973.

Rayograph, 1923/1970
© Man Ray Trust/Bildupphovsrätt 2020
Reprofoto: Åsa Lundén/Moderna Museet

Man Ray *Rayografi* 1923

Man Ray föddes 1890 i USA och dog där 1976.
Han var son till ryska migranter.

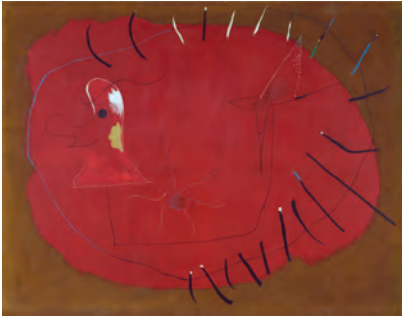
1921 reste han med båt till Paris,
som var centrum för den moderna konsten.

Han arbetade i Paris till 1940.
Då anföll nazisterna Frankrike
och Man Ray tvingades åka hem till USA.

Man Ray målade och fotograferade,
gjorde skulpturer, teckningar och rörlig film.
Han tyckte om att använda ny teknik.

Man Ray fotograferade poeter och författare i Paris.
Han blev kompis med kända konstnärer där.

Man Ray skapade fotogram.
Det är fotografiska bilder,
som tagits utan kamera.
Han placerade saker på fotopapper,
som är känsligt för ljus.
När mycket ljus fick lysa starkt på pappret,
blev saken avbildad.
Man Ray kallade sina bilder för ”Rayographs”.
Detta fotografi heter *Rayografi*.

Den röda figuren, 1927 © Joan Miró/Bildupphovsrätt 2020
Foto: Åsa Lundén/Moderna Museet

Joan Miró

Den röda figuren

1927

Joan Miró föddes 1893 i Katalonien i norra Spanien.

Han växte upp på en bondgård.
Först målade han bondgården
och alla detaljer i landskapet,
som han kände till så väl.
Om Miró målade ett träd,
så målade han varje blad på trädet.

Miró tvingades senare i livet bort från sina barndomstrakter
under det spanska inbördeskriget.

1919 reste han till Paris.
Där träffade han surrealisterna.
Det var en grupp konstnärer och författare
som intresserade sig för konst, drömmar och fantasier.

Miró blev en av surrealisterna.
Han började ta bort detaljer från sina målningar,
som nu blev enklare.

I den här målningen så ser vi att Miró
har arbetat med en kraftfull röd färg som täcker
nästan hela bilden.
Svarta och vita linjer strålar ut som gnistor
från den röda formens konturer.

En profil dyker upp i vänsterkanten av målningen.
Den har en stor näsa och en stor svart prick som bildar ett öga.
Figuren och dess form påminner om en pappersdrake
mot en jordbrun bakgrund.

Kanske svävar den röda figuren över den jordplätt i Spanien
där Miro växte upp?

Salvador Dalí
Wilhelm Tells gåta
1933

Salvador Dalí föddes i Spanien 1904 och dog 1989.
Han flyttade till Paris där han träffade konstnärer
som var intresserade av drömmar, tankar
och känslor i vårt inre.

Man kan se vad deras bilder föreställer,
men sakerna och människorna
är inte som vi är vana vid att se dem.
Målningarna är som gåtor
som vi själva får hitta svaren på.

Den här målningen heter *Wilhelm Tells gåta*.
Wilhelm Tell är en påhittad hjälte
som inte ville lyda dem som har makten.
Därför fick han ett straff.
Han tvingades skjuta ett äpple
som lades på sin sons huvud.

Du kan se en man med en väldig skinka,
en klocka som smälter,
kryckor och mycket annat.
Nere till vänster vid mannens väldiga fot
finns en mycket liten vagga
med ett litet barn.

Dalí säger i en intervju:
”Jag hoppas att allt är mycket klart men
om det är alltför klart kan ni ringa mig och
jag ska försöka fördunkla det.”

© Salvador Dalí. Foundation Gala-Salvador Dalí/Bildupphovsrätt 2020
Foto: Albin Dahlström/Moderna Museet

En bils hastighet + ljus © Giacomo Balla
/Bildupphovsrätt 2020
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Giacomo Balla

En bils hastighet + ljus

1913

Giacomo Balla var en italiensk konstnär som föddes 1871 och dog 1958.

Målningen *En bils hastighet + ljus* målade han 1913. Det var året innan första världskriget började (1914–1918).

Balla visar kraften och farten i en bil.

Diagonala linjer

skär kors och tvärs i bilden.

Halvcirkelformade vita strimmor visar bilens lampljus, som upprepas över duken.

De runda formerna

är hjulens rörelser.

Giacomo Balla var med och grundade Futuristerna.

Futura betyder framtid på latin.

Futuristerna beundrade

den nya tekniken och maskiner.

Det gamla skulle bort.

I den nya konsten skulle hastighet gestaltas.

Bilen var en symbol för det moderna.

För en futurist var en bil vackrare

än alla antika skulpturer.

Futurismen hade sitt starkaste fäste i Italien.

Futurismen var kort och våldsam.

De hyllade kriget,

men flera av de ledande futuristerna dog i första världskriget.

Efter krigets slut

upplöstes futuristgruppen.

Trappan © Fernand Léger/Bildupphovsrätt 2020
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Fernand Léger

Trappan

1914

Ferdinand Léger var en fransk konstnär.
Han levde mellan 1881 och 1955.

Léger ville fånga det moderna livet i sin konst.
Trappan målade han strax före
första världskrigets utbrott 1914.
I augusti blev han inkallad till den franska armén.

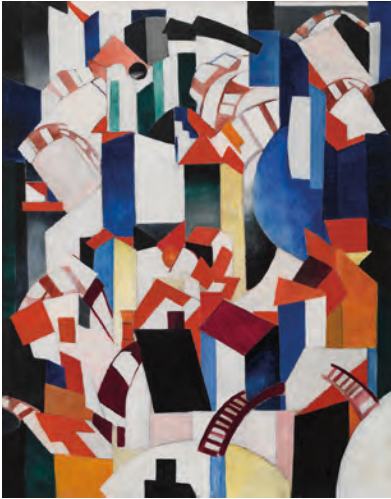
Léger var inspirerad av
kubisternas sätt att måla av världen
och de italienska futuristernas intresse av
att avbilda fart, kraft och rörelse.

Konsten skulle visa de nya sätt vi ser världen på
när vi färdas med tåg eller bil.

Motivet har tecknats upp i svart på vit botten
och målats i grundfärgerna gult, blått och rött.
Kompositionen är spiralvriden
och vi ser maskinliknande,
pansarklädda figurer
som ser ut att vara på väg nedför en trappa.
De rundade och metalliskt blänkande formerna
var viktiga för Léger.
Han brukade kalla sin variant
av kubismen för "tubism" (av *tube* = rör).

Inspirationen till den här målningen
kom från hur Léger sett några dansare
i den Ryska baletten röra sig.

Léger var en uppskattad lärare
och hade många svenska elever.

Venedig © Aleksandra Ekster
Foto: Albin Dahlström/Moderna Museet

Aleksandra Ekster

Venedig

1915

Aleksandra Ekster var av rysk familj.
Hon föddes 1882 i Polen
och levde ett kringresande liv i många länder.
Hon utbildade sig till konstnär
i Ukrainas huvudstad Kiev och i Paris.

Aleksandra Ekster var en av få kvinnor,
under denna tid,
som deltog i flera internationella konstutställningar.

Efter den ryska revolutionen 1917
skulle den ryska konsten vara i statens tjänst.
Då valde många konstnärer att istället arbeta inom teatern.
Aleksandra Ekster arbetade framgångsrikt inom teatern
i Moskva
med kläddesign och scenografi,
det material som gör en teaterscen levande.
1924 flyttade hon till Paris, där hon dog 1954.

Aleksandra Ekster målade gärna staden.
Här skildrar hon Venedig 1915
med broar, vatten och pålar att förtöja båtar vid.
Målarduken vibrerar av färg, form och rörelse.

Svanen, nr 13, Målningen tillhör Hilma af Klint stiftelse
© Stiftelsen Hilma af Klints Verk

Hilma af Klint *Svanen, nr 13* 1915

Hilma af Klint föddes i Stockholm 1862 och dog 1944.

När hon var 18 år började hon studera måleri.
Sedan försörjde hon sig som porträtt- och landskapsmålare.

Samtidigt arbetade hon med en konst
som vände sig bort från den synliga verkligheten.
Redan 1906 utvecklade hon i hemlighet ett abstrakt måleri.
Måleriet föreställer sådant
som vi inte är vana vid att se.

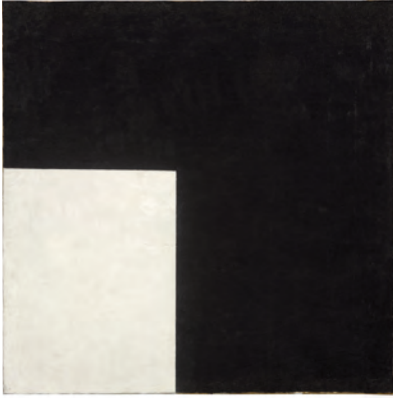
Hennes sätt att måla låg långt före andra konstnärer.
Denna konst visades aldrig på några utställningar.

I sitt testamente skrev hon att
den inte fick visas förrän 20 år efter hennes död.
Först då skulle man inse betydelsen av den.

Matematik, musik, vetenskapliga system och naturvetenskap
var av stort intresse för Hilma af Klint.
Som många av sina konstnärskollegor påverkades hon
också av sin tids andlighet.

Hon var övertygad om att hon stod i förbindelse
med andevärlden under arbetet.
Hon ville i sin konst visa saker
som inte vi kan se med våra ögon.

Den här målningen från 1915 tillhör
en serie som heter *Svanen*.

Svart och vit. Suprematistisk komposition © Kazimir Malevitj
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Kazimir Malevitj

Svart och vit. Suprematistisk komposition 1915

Malevitj levde i Ryssland från 1878 till 1935.
Han studerade på konstskolor
och i början målade han landskap.
Men sedan slutade han måla av saker.

Kazimir Malevitj var intresserad av det andliga i konsten.
Han skapade sin egen stil
som han kallade suprematism.
Hans konst skulle vara till för alla.

I målningarna ser vi enkla former
som en cirkel, ett kors eller en fyrkant.
Malevitj använde oftast svart, röd eller vit färg.
I den här målningen har han använt svart och vitt.

De som styrde i Ryssland på den tiden
tyckte att dessa målningar var så nya och farliga
att de länge inte fick visas där.

Konstruktion med rumslig kraft © Ljubov Popova
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Liubov Popova

Konstruktion med rumslig kraft

1921

Liubov Popova kom från en rik rysk familj.
Hon föddes nära Moskva 1889
och gick på konstskola där.

Vintern 1912–1913 reste hon till Paris och Italien.
Popova var intresserad av former
och hur man visar en rörelse.
Det ser man tydligt i Moderna Museets målning.

Den form hon var intresserad av var kubistisk.
I kubism blir konsten till former,
som kuber, fyrkanter, cirklar och trekantar.
Ibland ser man inte vad målningarna föreställer.
Det är bara formerna kvar.
Popova arbetade med det ryska avantgardet.
Det var en grupp som gick före alla andra.
De ville förändra det ryska samhället
med sin konst.

Popova arbetade tillsammans med sina konstnärsvänner,
några kan du också se i denna sal,
och ställde ut på flera stora utställningar.

Den här målningen är en av hennes sista,
för år 1921 slutade hon måla.
Sedan arbetade hon istället med tygdesign,
bokomslag och bokformgivning,
affischer och teaterkostym.

Popova dog 35 år gammal
i en virussjukdom 1924.

Suprematistisk komposition © Anna-Chaja Abalevna Kagan
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Anna Kagan *Suprematistisk komposition* 1922–1923

Anna Kagan föddes i staden Vitebsk i Vitryssland/Belarus 1902.

Hon dog där 1974.

Det är fortfarande förvånansvärt lite känt om hennes liv och konstnärskap.

Hon studerade 1919–1922 för konstnären Kazimir Malevitj på konstskolan i Vitebsk.

Vitebsk var något av ett andra Paris vid den här tiden, fullt av konst, litteratur och kultur.

Kagan tog starkt intryck av Malevitj och hans visioner.

Han skapade en egen stil som han kallade suprematism.

Den skulle vara till för alla.

Kagan målade i abstrakta, inte föreställande former och ett fåtal färger.

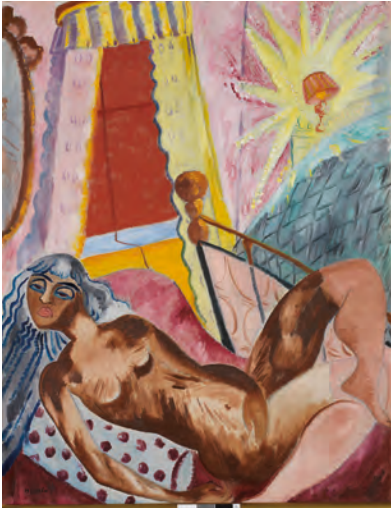
Hon medverkade i en rad utställningar med gruppen kallad ”för den nya konsten”.

Efter den kommunistiska ledaren Lenins död 1924 tillät dock myndigheterna inte dessa konstnärer att ställa ut.

Staten krävde att de skulle arbeta enligt den nya diktatorn Stalins och socialrealismens doktriner.

Men Anna Kagan fortsatte att måla abstrakt fram till sin död.

Under 1920- och 30-talen arbetade hon med abstrakta kompositioner på keramiska bruksföremål och design på papper och textil.

Den röda rullgardinen © Sigrid Hjertén
Foto: Prallan Allsten/ Moderna Museet

Sigrid Hjertén

Den röda rullgardinen

1916

Sigrid Hjertén var en svensk konstnär som levde från 1885 till 1948.

När hon var 25 år reste hon till Paris och hade Henri Matisse som lärare. Deras konst kallas expressionistisk, för den uttrycker känslor, inte bara de motiv som visas i målningen.

Den stora Expressionist-utställningen ägde rum 1918 på Liljevalchs Konsthall i Stockholm. Sigrid Hjertén var en av de utställda konstnärerna. Utställningen fick hård kritik. Sigrid Hjerténs verk kallades ”rena idiotin.” Den här målningen heter *Den röda rullgardinen* och är från 1916.

Det är en av hennes mest kända konstverk. Många säger att det är ett självporträtt av henne. Sigrid Hjertén berättar med starka färger om sig själv och sitt liv.

Hon visade aldrig den här målningen på någon utställning. Den kanske var för privat.

Sångerska, Fogelstad © Siri Derkert/Bildupphovsrätt 2020
Foto: Åsa Lundén/ Moderna Museet

Siri Derkert *Sångerska, Fogelstad* 1959

Siri Derkert var en svensk konstnär.
Hon föddes 1888 och dog 1973.

När hon var 25 år reste hon till Paris.
Det var år 1913.
Hon gick på konstskola
och delade ateljé med vänner.
Hon studerade kubismen.

Siri Derkert hade sin debut på *Den Frie Udstilling*
i Köpenhamn 1919.

1960, mer än 40 år senare, blev Siri Derkert den första kvinnan
att genomföra en separatutställning på Moderna Museet.
Hon var då 72 år.

Två år senare blev hon
de första kvinna som representerade Sverige
på den stora konstutställningen, *Biennalen i Venedig*.
Bland annat visar hon en samling
stora collage, där hon blandar olika material.

Här ser vi ett collage gjort av olika typer av papper,
teckning, måleri,
tidningspapper och nålar.
Det föreställer en kvinna som sjunger
på en skola som heter Fogelstad, i Värmland.

Siri Derkert gjorde den offentliga utsmyckningen
på Östermalmstorgs tunnelbanestation.
Där ristar hon stort i betong.

Madonnan © Lena Cronqvist/Bildupphovsrätt 2020
Foto: Albin Dahlström/ Moderna Museet

Lena Cronqvist *Madonnan* 1969

Många konstnärer har målat Jungfru Maria när hon håller i sin bebis Jesus. Ofta ser Maria väldigt lycklig ut. Hon tittar vänligt på det fina Jesusbarnet som sitter i hennes knä.

Dessa tavlor har funnits länge och de är vanliga i kyrkor och på konstmuseum.

Lena Cronqvist är en svensk konstnär, Hon är född 1938.

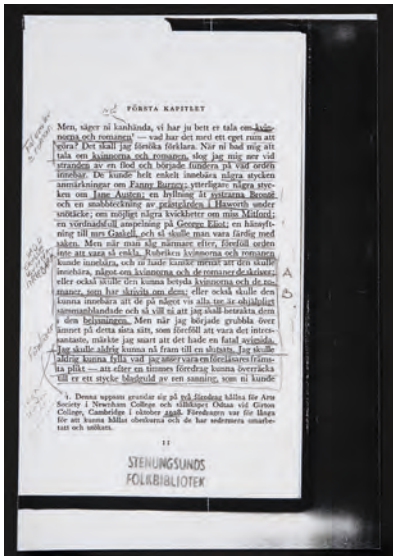
Lena Cronqvist målar gärna det som hänt i hennes eget liv. Här har hon valt att döpa sin målning till Madonnan. Men istället för den kärleksfyllda ”jesusmamman” ser vi en mamma som ser instängd och lidande ut.

Tittar vi närmare ser vi att bebisen inte alls ser så gullig ut som vi förväntar oss. Barnet håller sina händer som i ett strypgrepp runt sin mammans hals. Det ser nästan ut som att mamman stryps.

I bakgrunden ser vi ett fönster med utspridda matrester, ett gammalt paket mjölk och en Kalles kaviartub.

Tittar vi ut genom fönstret så ser vi höghus och det välkända T:t för tunnelbanan.

Kanske vill Lena Cronqvist ge oss en annan bild av moderskapet än den förväntade eller idealiserade?

Ett eget rum/ Tusen bibliotek © Kajsa Dahlberg
Foto: Albin Dahlström/ Moderna Museet

Kajsa Dahlberg Ett eget rum/Tusen bibliotek 2006

Kajsa Dahlbergs konstverk har fått sitt namn efter en känd bok ”Ett eget rum”.

Boken är skriven av Virginia Woolf, som var en engelsk författare och feminist.

Boken skrevs år 1929 och består av flera korta texter. Den handlar om att kvinnor är bra på att skriva egna böcker.

Många studenter har läst Virginias bok på universitetet och på bibliotek runt om i Sverige. Därför har många personer antecknat i böckerna för att komma ihåg.

Kajsa Dahlberg är född 1973.

Hon har samlat ihop alla sidor med handskrift från olika bibliotek, kopierat dem och gjort en ny bok där varje sida är kommenterad.

Kajsas Dahlbergs konstverk visar vad läsarna tycker är viktigt i ”Ett eget rum”.

Slottet i La Roche-Guyon © Georges Braque
/Bildupphovsrätt 2020
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Georges Braque *Slottet i La Roche-Guyon* 1909

George Braque var en fransk konstnär.
Han föddes 1882 och dog 1963 i Paris.

Hans far hade en målerifirma
där han började som lärling.
Senare blev han vän med Pablo Picasso.
Både två arbetade med
och utvecklade kubismen.

Sommaren 1909 tillbringade han i la Roche-Guyon,
väster om Paris.

Landskapet vid floden Seine fascinerade honom.

Han skriver i ett brev till en konsthandlare i Paris:

”Förtjust över att vara här.

Landskapet är verkligen mycket vackert ...

Jag vill vara så ostörd som möjligt.

Jag ber er att inte meddela min adress till någon.”

Han målar det medeltida slottet
som ser ut att krypa uppför bergslutningen.

Landskapets och byggnadernas delar
målas som i fasetter.

Det kallas fasettkubism.

Färgmässigt är bilden spännande med sin växling
mellan den gröna växtligheten
och den sandfärgade arkitekturen.

Gitarrenspelaren © Succession Picasso/Bildupphovsrätt 2020
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Pablo Picasso *Gitarrenspelare* 1916

Pablo Picasso levde i Spanien och Frankrike från 1881 till 1973.

Moderna Museet har flera målningar, skulpturer och många grafiska tryck av Picasso.

Gitarrenspelaren från 1916 är en av de tidiga kubistiska målningarna av Picasso på museet.

Picasso arbetade med kubismen i flera faser.

”Kubism” användes första gången av en konstkritiker år 1908 när han beskrev ”Braques små kuber”. Picasso och hans konstnärskollega Georges Braque analyserade och sönderdelade sina motiv i geometriska former, ibland så att vi inte ser vad de föreställer.

Starka färger var under en period nästan helt borta från deras bilder, och de arbetade mest med i grå, blå, bruna och vita färger.

Gitarrenspelaren tillkom under en tid av ökad isolering under första världskriget. Många av vännerna hade sänts ut i kriget, men Picasso deltog inte i striderna.

Collaget, med fragment av vardagliga material, utvecklade han med Braque.

Den här målningen kan beskrivas som ett målat collage.

I vissa partier har Picasso blandat sand i färgen för att skapa olika sorters ytor och djup.

Kanske bidrog kriget till den mörka färgskalan.

Ur de olika färgplanen framträder motivet och musikantens händer på gitarrens strängar.

Cheopspyramiden: bestigning © Pascal Sébah

J. Pascal Sébah

Cheopspyramiden: bestigning

Cirka 1875

De allra första fotografierna tog ofta bilder på landskap, natur och berömda platser.

När allt fler människor började resa som turister ville de också ha bilder av de platser som de rest till.

Pascal Sébah, född 1837 i Turkiet, var en pionjär inom fotografi.

Han öppnade en fotostudio i Konstantinopel (nuvarande Istanbul) 1857.

Sébah försörjde sig genom att sälja fotografier som turistsouvenirer från dåvarande Osmanska riket och från Egypten och Grekland.

Studion kallades ”El Chark” (”Orienten”)

och var en lönsam affär

vilket gjorde att han kunde öppna en andra ateljé i Egypten 1873.

Fotografierna såldes i påkostade album.

Bilderna från Egypten och pyramiderna blev vida kända.

Byggnadsverken var ett turistmål redan under tidigt 1800-tal.

Ivan Aguéli
Staden bland kullarna
(Landskap från Egypten)
Cirka 1895

Ivan Augéli är en svensk konstnär
Han föddes 1869 i staden Sala
som ligger norr om Västerås.

Ivan Aguéli ville fånga Gud med sina tavlor
därför målade han mest landskap.
Han tyckte att man kunde se Gud i naturen
så han försökte måla av det.

Augéli målade av flera platser
till exempel Gotland, Egypten och Stockholm.
Han tyckte att ljuset och luften var viktigast
när man målar av naturen.

Den här målningen föreställer en stad i Egypten.
Tavlan heter ”Staden bland kullarna”.
Ivan Augéli målade den när han bodde i Egypten.
Staden syns långt borta vid horisonten,
man får en känsla av att staden sover.

Framför staden ligger en öken.
Kanske finns Gud där?

Staden bland kullarna (Landskap från Egypten) © Ivan Aguéli
Foto: Juan Luis Sánchez/ Moderna Museet

Marockanskt landskap (Akantus)
© Succession H Matisse/Bildupphovsrätt 2020
Foto: Albin Dahlström/Moderna Museet

Henri Matisse

Marockanskt landskap (Akantus)

1912

Henri Matisse var från Frankrike och levde från 1869 till 1954.

I början av 1900-talet började konstnärer undersöka hur de kunde arbeta med färg och form istället för att måla av det som fanns runtomkring dem.

Matisse målade inte av ett landskap. Han målade hur det kändes att vara där.

Han använde färgerna för att ge en stämning i målningen.

Han använde linjer för att man skulle känna rörelse.

Den här målningen heter *Marockanskt landskap* och visar ett varmt och fuktigt landskap från Marocko i Afrika. Så här kan det kännas efter ett regn. Ljuset färgar himlen rosa och marken lila-blå.

Konsten utanför Moderna Museet

Runt omkring museet finns flera konstverk.
Mitt emot museet, bland träden,
står ett konstverk som heter *Paradiset*.
Det är skulpturer i glada färger
och maskiner av konstnärerna
Niki de Saint Phalle och Jean Tinguely.
Se bilden här på sidan!

När du går mot ingången till museet
ser du en skulptur, i flera delar, som rör sig.
Det är *De fyra elementen*
av Alexander Calder.

Det finns fler konstverk runt Moderna Museet.
Fråga någon av värdarna på museet
var de finns om du inte hittar dem.

Det finns också en folder, med en karta
som visar var de finns och berättar mer om dem.

Paradiset, 1966 © Niki de Saint Phalle och Jean Tinguely
Foto: Åsa Lundén/Moderna Museet

Information för våra besökare

Det finns restaurang, café och kaffebar i museet.

Det finns plats för att sitta och äta matsäck på plan 1.

30 personer får plats.

Det går inte att boka platser där.

Det finns toaletter med plats för rullstol.

Du kan låna rullstol.

Det finns inga trösklar i museet.

Det finns skötrum med skötbord.

Du kan låna sittvagn.

Det finns hiss mellan våningarna.

Det finns skåp där du kan låsa in värdefulla saker.

Det finns garderob,

men ingen vaktar kläderna i garderoben.

Du kan boka visning på teckenspråk

och visning för synsvaga eller annan funktionsdifferentiering.

Det finns en app att ladda ner om våra konstverk.

Där kan du lyssna

på en guide som berättar om konsten.

Det är gratis.

Det finns wifi i museet.

Det är gratis.

Det finns hörslina i biograf och auditorium.

Det finns museivärdar,

som gärna svarar på frågor.

Det finns parkeringsplatser utanför entrén från sjösidan.

Det finns handikapplatser både utanför huvudentrén

och entrén från sjösidan.

När är museet öppet?

Museet är öppet:

Öppet tisdag till söndag.
För aktuella öppettider
gå till vår webbplats
www.modernamuseet.se
Måndagar stängt.

Fri entré

Det är gratis att besöka museets samling under 2020.
Det kostar entré att gå in på tillfälliga utställningar.

Hur åker du till Moderna Museet?

Moderna Museet ligger på
Skeppsholmen i Stockholm.
Du kan åka till museet med buss 65
från Centralstationen.
Du kan ta tunnelbana till Kungsträdgården
och gå över bron till Skeppsholmen.
Du kan åka med Djurgårdsfärjan
från Slussen eller Djurgården
till Skeppsholmen.

Telefonnummer

Växeln: 08-5202 35 00 måndag till fredag.

Bokningen

Boka en visning: bokavisning@modernamuseet.se.

Webbplats

På vår webbplats www.modernamuseet.se
kan du läsa mer om vad som händer på museet,
vilka utställningar som visas
och när du kan gå på guidade visningar.